

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Den 1. april 1976 trådte lov nr. 682 af 23. december 1975 om støtte til miljøinvesteringer i kraft. Loven er resultat af et udvalgsarbejde med deltagelse af bl. a. erhvervsorganisationerne.

Loven administreres af et af miljøministeren nedsat miljøkreditråd, jfr. lovens §§ 11 og 12.

Hovedformålet med loven er i en overgangsperiode efter miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden at støtte de erhvervsvirksomheder, der var etableret før miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden, og som derfor ikke i deres anlægsperiode har kunnet tage hensyn til, at det ville blive nødvendigt at foretage investeringer i miljøbeskyttelsesforanstaltninger. Hensigten er således såvel at yde støtte til påbudte investeringer som at give virksomhederne et incitament til at foretage „frivillige“ investeringer.

Hovedstøtteformerne er efter loven rentenedslag til investeringer på over 50.000 kr. og direkte tilskud til investeringer på mellem 20.000 og 50.000 kr. Støtte til virksomheders anlægsbidrag i forbindelse med tilslutning til offentlige rensningsanlæg ydes dog altid som direkte tilskud.

Rentenedslag gives i form af et tilskud til nedbringelse af de renteudgifter, virksomheden får ved at optage lån til dækning af investeringen. Rentenedslaget, der højst kan ydes i 15 år, er i miljøministeriets bekendtgørelse af 16. marts 1976 om støtte til miljøinvesteringer fastsat til 6 pct. p. a. Under særlige omstændigheder kan der ydes garanti af statskassen til disse lån. — Endvidere kan der til investeringer over 50.000 kr., herunder anlægsbidrag, undtagelsesvis ydes direkte tilskud på indtil 50 pct., jfr. lovens §§ 5 og 9, stk. 2.

Det direkte tilskud til investeringer mellem 20.000 og 50.000 kr. — og til anlægsbidrag efter lovens § 9, stk. 1 — er fastsat til 25 pct. Det har ved lovens udarbejdelse været forudsat, at den gennemsnitlige kapitalværdi af 6 pct. rentenedslag svarede til 25 pct. direkte tilskud.

Erferingerne fra det første år af lovens funktionsperiode har imidlertid ifølge miljøkreditrådets årsberetning 1976-77 vist, at støtteformen rentenedslag ikke har været den bistand og det incitament ved iværksættelsen af forureningsbegrænsende foranstaltninger, som var forudsat ved lovens forberedelse. Således har 24 af de 93 virksomheder, der i perioden 1. april 1976 til 31. marts 1977 har fået tilsagn om rentenedslag, tilkendegivet, at de ikke ønsker at udnytte tilsagnet, hvilken tendens

er fortsat også i tiden efter 1. april 1977. Hertil kommer de virksomheder — hvis antal ikke lader sig nærmere bestemme — der af de nævnte grunde helt afholder sig fra at søge om støtte efter denne lov, da støtten i form af rentenedslag ikke føles tilstrækkelig attraktiv. Da disse sager fortrinsvis drejer sig om projekter i forbindelse med virksomheder, der på eget initiativ, uden påbud fra myndighederne, vil foretage miljøinvesteringer, har følgen været, at en række forureningsbegrænsende projekter ikke gennemføres.

Baggrunden for virksomhedernes manglende interesse for rentenedslaget må formodes at ligge i følgende forhold:

- Loven foreskriver, at der etableres et specielt låneforhold som grundlag for rentenedslaget. Allerede optagne lån, der — ofte som led i en almindelig finansieringsplan — vedrører større investeringer end miljøkreditrådets støttegrundlag, eller kassekreditter kan ikke anvendes, da der til enhver tid må være en klar identifikation af det lån, der danner grundlag for rentenedslaget.
- Loftet over kreditmarkedet vanskeliggør i visse tilfælde låneoptagelse på det danske marked.
- Optagelse af lån er forbundet med omkostninger og et vist besvær. En del af de lån, der kan opnås til miljøinvesteringer, har endvidere en løbetid på mindre end de 15 år, som rentenedslag maksimalt kan ydes i, hvorfor den kapitaliserede værdi af rentenedslaget bliver lavere end 25 pct.

Da støtteformen rentenedslag således ikke synes tilfulde at kunne tilgodese miljøinvesteringslovens formål og intentioner, har miljøkreditrådet i forbindelse med oversendelse til miljøministeren af sin årsredogørelse for perioden 1. april 1976 til 31. marts 1977 henstillet miljøinvesteringsloven ændret, således at støtteformen rentenedslag udgår og erstattes af et 25 pct. direkte tilskud. Endvidere vil statsgarantiordningen som konsekvens heraf bortfalde, jfr. de specielle bemærkninger til nr. 5.

Miljøkreditrådet understregede ved sin fremsendelse, at der herved kun stilles forslag om ændring af støtteformerne, men ikke om forhøjelse af den til dette formål afsatte samlede ramme. Det er ej heller tanken, at der i videre omfang end allerede forudsat i loven (undtagelsesbestemmelserne i §§ 5 og 9, stk. 2) skal åbnes mulighed for at yde større støtte end 25 pct. af investeringsbeløbet i de konkrete sager. Miljøkreditrådet foreslår lovens hovedregel